

Posudek bakalářské práce

FA ČVUT

Název stavby: Mix use development „Na Knížecí“

Student: Daniel Parachin

Vedoucí práce: Ing. arch. Michal Kuzemský

V Brně 9.3.2018

Místo:

Smíchov, severní hrana u autobusového nádraží...v místě, kde se láme bloková zástavba a navazuje na ni divočina autobusového nádraží a nádraží vlakového.

Slovy studenta jde o hledání charakteru místa oproti formálnímu dokončování bloku : „...hledám způsob jak vstoupit do již realizovaného plánu, který v minulosti nedošel konečnému naplnění, je plný chyb a nepravdivostí, které utváří charakter místa, propůjčují mu svou specifickou atmosféru a mají potenciál být místem pro dobrý život.“ .. otázka je, jestli to je opravdu silné téma, nebo jen romantická představa. Ano „vylámené zuby“ patří k charakteru Smíchovské zástavby, všiml si toho už Jean Nouvel, navrhnul, zrealizoval a Josef Pleskot ho za to pochválil. Jde o to jak kdo na tuto specifickou atmosféru zareaguje a jak ji dovypráví. Blok o který jde, je dnes v podstatě kompletní, plánuje se výstavba Smíchov city. Za takovéto situace by dům nejspíše dost vynikal.

Urbanismus:

Urbanismus se dle zaslané dokumentace zkoumá hůře. Chybí popisky. Hmotové uspořádání navazuje v maximální možné míře na okolní zástavbu, dost tak zvyšuje poměr zastavěné plochy v území, vytváří poměrně sevřené prostory ve vnitrobloku a jakési nadechnutí naopak připouští v křídlech do ulice. Na tom nemusí být nic špatného, jen se domnívám, že situace na terénu v západním „troujúhelníkovém“ dvoře v jižním cípu, kam slunce nedosvitne asi nikdy, bude poměrně extrémní. Nejvýhodnější nízké křídlo je potom stíněno ze západu domem uprostřed vnitrobloku. To vnímám jako slabé místo této koncepce. V abstraktu je u dvora zmíněno rozdělení na zahradu a plácek na hru s míčem (ale jestli to chápu dobře, tak tento plácek je přímo před okny dvorního bytu, což není ideální).

Charakter domu:

Na první pohled neodpovídá libivým obrázkům kolujícím po internetu , vyvábějícím v podvědomí studentů jakýsi nevyzvořený standart laděný do západoevropského města s detaily, které u nás nikdo nezaplátí. Naopak z domu je cítit touha odpovídat si na vlastní otázky i s možnostmi, že člověk občas šlápne vedle. Síla nejít na jistotu. Ze zaslaného portfolia lze poznat, že tento dům se posouvá zase o kus dále než návrhy předchozí. Je zajímavý svou prostorovou bohatostí a nerepetitivním charakterem.

Použití základních stavebních materiálů, které jsou v současnosti standardem (otázka zda je tak dobře, je na někdy jindy) je silné téma. Je sympatické, že dům si na sebe nenabírá luxusní materiály. Výraz udávají vnitřní dispozice promítající se do vnějšího objemu a také zavěšené konstrukce balkonů. O to více je škoda, že zobrazení takto malé škály materiálů není důsledné. Rozdílné popisy omítky - omítka silikonová nebo vápenocementová na obvodové stěně (poměrně výrazný rozdíl - co se týče atmosféry, tak i možnosti aplikace na konkrétní podklad). Dimenze ocelového balkonu versus velice subtilní vyobrazení v perspektivách).

Celkové vyznění figury stavby na mě dělá dojem jako když se v dobách industrializované socialistické výstavby architekti dostali ke stavbě v místě s historickou strukturou a výsledkem bylo několik samostatných kostek spojených partetrem, který respektoval uliční čáru. Tuto drobnou jízlivost zmiňuji proto, že mám tato díla vlastně rád, že byla úprimná a dobře fungují v podstatě dodnes. Myslím, že se jim příliš pochopení nedostalo a v této práci mají další život.

Dispozice:

Dle popisu autora: „*starý a nový Smíchov vyžaduje parter s obchody. Navazují na sousední domy a navrhuji jej dvoupatrový. Sousední polikliniku bourám a nahrazuji její plochy v novém domě. V parteru nárožní věže se nachází kanceláře co-workingu, či menší administrativní prostory. Balkóny, terasy a terasa parteru na náměstí patří, umožňují s ním přímo komunikovat.*“

Toto funkční rozčlenění není z projektu vůbec zřejmé, není rovněž dobře srozumitelné, jak navazují vertikální komunikace do vyšších podlaží, schodiště do parkování, ani řezy příliš nepomohou.

„*Typické byty jsou navrženy jako halové s obývacím pokojem s jidelnou prosvětlené velkým oknem.*“

V některých případech je hala tak výrazným motivem bytu, že do ložnice nelze umístit skříň nebo že její velikost je neúměrně velká v porovnání s kuchyňským koutem, nebo s obytným prostorem. Možná by stálo za to si říct, co to znamená halový byt a jaké benefity z něj mohou být. Lépe vycházejí byty větší, třeba ty s příčným prosluněním východ-západ. Dispozice dopracované v projektu jsou mnohem přesvědčivější než ty ve studii.

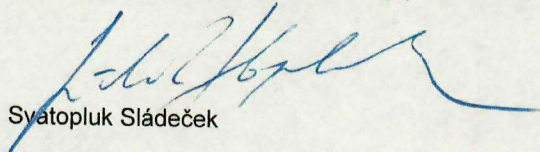
Formální stránka věci:

Je poznat, že některé věci jsou dělané dost horkou jehlou. V některých dispozicích chybí naznačeny dveře a nejde pak vůbec poznat, kde je vstup.... na výkresu situace bych čekal buď výkres střechy nebo parteru.... (pdf strana 22), v případě parteru mi to přijde zvláště důležité.

Autor pracuje s fenoménem dvoru, výstavbou do dvora a jeho návazností na stávající strukturu domů a jejich návaznost není z výkresů moc čitelná.

Situace i půdorysy by potřebovaly lepší popisky.

Přes výše uvedené výhrady považuji práci za odvážnou a přínosnou a navrhuji hodnocení A91

Syatopluk Sládeček